

EEN VRIJWILLIGER IS ONBETAALBAAR

Bedankt voor wat je doet, zonder dat je moet

Op een frisse vrijdagmorgen trekken we naar Woonzorgcentrum St-Bernardus in De Panne voor een hartverwarmend gesprek met 3 van de maar liefst 74 (!) vrijwilligers; samen goed voor zo'n 4387 uren vrijwilligerswerk in 2021. "Het woonzorgcentrum is als één grote familie, met vrijwilligers als belangrijke ambassadeurs", omschrijft directeur Frank Vanfleteren. Henk (63), Manuela (59) en Théo (80) zorgen elke week voor verse frietjes, koffietjes, veilige ritten en een goeie moraal. *Il faut le faire!*

Waar helpen jullie zoal een handje bij?

"We zijn allemaal verantwoordelijk voor een andere dienstverlening", vangt Henk aan. "Zo ben ik chauffeur in het dagverzorgingscentrum. Ik ga met een busje de mensen ophalen en breng ze 's avonds terug en ik ga ook soms wandelen met hen. Ik ben hier drie dagen in de week, maar ik heb nog zeeën van tijd over, om thuis de kerk in het midden te houden", grapt hij. "Ik steek de handen uit de mouwen tijdens de maaltijdbegeleiding op donderdag - frietjesdag - en dit al 10 jaar", glundert Manuela. "Ik kom al 5 jaar iedere maandag kaarten en op woensdag help ik in de brasserie, samen met mijn vrouw", vertelt Théo. "Ook op de maandelijkse Familielunch ben ik van de partij."

Waarom zetten jullie zich zo in?

"Ik heb zelf altijd gewerkt als verpleger en later als directeur van een woonzorgcentrum in Brugge", licht Henk toe. "Nu ben ik met pensioen, maar ik wou blijven helpen in de zorg. Ik hou ook van het menselijk contact als chauffeur, al blijf ik gefocust op de weg", lacht hij. "Ik werkte ook als verpleegkundige, hier in St-Bernardus, maar tien jaar geleden ben ik ziek gevallen door MS", deelt Manuela. "Van de ene op de andere dag verloor ik alle sociale contacten. Werken als vrijwilliger was de ideale oplossing. Zo kan ik me nog steeds omringen met de leuke collega's en patiënten", straalt ze. "De sfeer is gewoon top", vult Théo nog aan. "Sommige vrijwilligers komen hier al 30 jaar, zoals 84-jarige Jeanine die achter de bar staat. Ik zal niet zeggen dat het supersnel gaat, maar ze doet het toch maar", staait hij versteld.

Wat vind je er het leukste aan?

"De mensen verwennen. Je kan ze gelukkig maken met kleine dingen, zoals verse frietjes of een fris pintje", glimlacht Manuela. "Wat mijn dag maakt, is de dankbaarheid van het personeel en de bewoners", antwoordt Théo. "Er is ook niets leuker dan samenwerken met vrienden, familie en je partner. Samen lachen en plezier maken doet iedereen zijn zorgen vergeten", geeft hij nog mee. "Welzijn omvat inderdaad zowel fysieke als emotionele zorg", stemt Henk in. "Senoren hebben veel meegemaakt en dragen een stukje geschiedenis met zich mee. Met hen praten over de historie van De Panne vind ik dan ook zakkig", lacht hij. "De warmte, de geborgenheid en de menselijkheid is voor mij de essentie."

Hoe zou je anderen overtuigen?

"Niet te veel nadenken en gewoon doen. De dankbaarheid van de mensen zal je zo'n boost en voldoening geven. Het voelt ook niet aan als werken. We maken plezier en je krijgt er veel voor terug", opert Manuela. "Ze zorgen er ook voor dat iedereen zich hier thuis voelt", voegt Théo toe. "Zo bedanken ze ons, en onze partners, met een groots vrijwilligersfeest. Dan dienen de scouts op, zodat wij eens onze voetjes onder tafel kunnen schuiven", kijkt hij er al naar uit. "Bovendien wordt er steeds gekoken naar wat je wil en kan doen", haalt Henk nog aan. "Je kan ook altijd terecht bij de vrijwilligersverantwoordelijke, of bij elkaar. We zijn één grote familie", verwelkomt hij iedereen.

www.sint-bernardus.be

Telst: Manou Pattyn en Isabeau Verbist
Foto: Manou Pattyn